Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Tractio de incarnatione - Cod. Ettenheim-Münster 198

Mangillius, Antonius

[S.l.], 1632-1634

Capvt IV.

urn:nbn:de:bsz:31-117158

Visual Library

recipi nisi in aliquo incompleto & nec id terminari nisi ad incompletum.

Ad negando ma: ad eius proportionem nego seq: ratio disparitatis est, quia eo ipso id unio recipitur in aliquo necesse est ut id in quo recipitur efficiatur, ut patet ex supradictis, per ipsam unionem ipso eadem ratione

Hinc patet

illi uniuntur, id est ex naturâ & ex quodcunq; alio in quo recipiatur unio cum altero extremo, utra verò cum ut repugnet ex incompleto, in quo recipitur unio, & alio completo fieri unum completum, ita ut vere ut sint duo entia completa ejusque unum tertium. ita etiam ut repugnat unionem receptam in uno incompleto terminari ad alterum completum, unde etiam unio hypostatica recepta in naturâ humanâ secundum se incompleta vel in ultimo effectu poterit terminari ad Verbum licet completissimum & effectissimum.

Ad tertio ultimo: subsistentia, creata ut per unionem à se distinctam, sed tantum seipsa unitur naturæ humanæ cum sit eius modus & etiam subsistentia Verbi divini, ~~cum sit eius modus~~ quæ in locum subsistentiæ humanæ subrogata terminat hunc naturam humanam, ut per unionem à se distinctam sed seipsa debet uniri naturæ humanæ.

Ad negando seq: ratio disparitatis est quia subsistentia creata naturæ humanæ cum sit eius modus, hæc res quæ potest existere separata a natura, ac proinde separata faltuor alio modo unitur naturæ, utra vero subsistentia est ipsa Verbi hæc modus naturæ humanæ, sed est entitas effectissima quæ potest existere absq; eo quod sit unita humanæ Christi naturæ etiam existenti & a se existenti, ac proinde debet uniri eidem naturæ per unionem a se distinctam.

Quæres: cur Christi humanitas non sit ubique & Verbum divinum, licet Verbum sit intrinsecè unitum humanitati nectit humanitas Verbo?

Ad Verbum non est unitum humanitati nisi ubi id unio inclusa illam, cum a. unio non sit nisi ubi est humanitas, eo quod ipsa ut ea tanquam in subiecto, ideo Verbum ex vi eiusdem unionis quæ unitum humanitati ubique ea est, non tamen humanitas, & unita Verbo ubique ipsum sit, & merito, cum Verbum ut de effectione humanitatis & ultimum eius complementum, non a. humanitas ut effectione Verbi, & ideo mirum non est si Verbum sit ubique, non a. humanitas.

CAP. I. IIII.

Utrum Unio hypostatica naturæ humanæ sit una simplex?

Quoniam natura humana in qua recipitur unio hypostatica est unum ex per se quæ una natura humana vel una humanitas, & ex altera parte eadem natura dicit ex partibus nempe ex corpore & anima, ideo controversum est: an unio hypostatica sit una simplex, an vero composita ex duabus partialibus quarum altera in corpore & altera in anima recipiatur. imo cum in composito substantiali secundum eximiam opinionem sit etiam unio distincta a.

partibus

partibus, ideo etiam controvertitur: an in unione intercedente inter Anam & corpus Chri ponenda sit unio hypostatica qua illa Verbo sit unita.

Certum 1. videtur esse, quod unio hypostatica h. ita sit una, ut sit in sola Chri Aia vel in solo eius corpore, ratio est, quia tunc altera pars humanitatis Chri in eius morte quasi manisset sine Divinitate. deinde Verbum h. esset homo, qua unitum esset soli Aiae vel soli corpori h. a. hoc vel huiusmodi, & tota humanitas denominative, tm esset Verbo unita tanquam partis, & altera pars subsisteret subsistentia naturali sibi propria, unde Chrs h. esset unum suppositum per se, aut certe hoc esset ens per se, & esset Chrs h. esset simpliciter ens divinum sed tm secundum quid. his a. similis.

Prima sententia docet unionem hypostaticam h. esse unam simplicem seu compositam. haec est Caietani in art. 5. huius quaest. tribuitur etiam Lagnolo in 2 dist. 15 q. 1. art. 3. ad argtum 200 loco adducta, sta Aiae Gabrielis unicem q. 2. art. 3. Item eadem tribuitur D. Thomae q. 6. art. 1. ad 1mum. hanc eandem sententiam tenent omnes illi qui docent corpus esse Aiam prius nata ut quod fuisse assumpta a Verbo quam assumeretur eius humanitas, et quae se infra dicendum est. pomiter hanc sententiam sequuntur omnes qui volunt assumptionem humanitatis h. fuisse unam simplicem seu compositam ex partibus, quarum una sit assumpta Aia, altera vero sit assumptum corpus. Item in eandem sententiam facile venient omnes qui docent subsistentiam naturae composite h. esse simplicem seu compositam ex duabus partialibus subsistentiis quarum una recepta sit in Aia altera in corpore. porro sectatores huius opinionis differunt inter se, siquidem h. nulli volunt unionem hypostaticam naturae humanae cum Verbo esse compositam ex duabus tm partibus, quarum una sit in Chri corpore alia vero in Aia, ita ut totalis unio naturae humanae nihil sit aliud quam unio totius ex duabus solis partibus, nempe ex unione corporis quae sit extensa & corporea, & ex unione Aiae ad Verbum quae sit spiritualis. ita Suarez dist. 17 sect. 5 § dico 3tio. hoc idem docuit Petrus de Arbal. idem in hoc eodem gymnasio tractabat de incarnatione, idem sequuntur alii recentiores. Aliae vero alii docent unionem hypostaticam ita esse compositam ut inter duas uniones Aiae & corporis ad Verbum, sit etiam alia 3tia unio qua Verbo sit unita ipsa unio intercedens inter Chri corpus & Aiam, qua mediante illae duae constituunt unam naturam humanam, atque hic modus dicendi tribuitur Lagnolo & Gabrieli loco citt. sequuntur alii recentiores.

2da sententia docet unionem hypostaticam h. esse compositam seu unam simplicem recepta in Aia & corpore Chri sive in eius humanitate. haec sententiam tenet Scotus in 3tio dist. 2 & q. 2 § ideo tm. Durandus q. 2. num. 12. qui dicunt assumptionem, qua nihil est aliud quam unitio totius humanitatis, fuisse unicam & individuam, & certum respectu corporis & Aiae, ac proinde h. esse illegitimas plures unionis partes alteram in Aia alteram in corpore.

hanc eandem

hanc eandem sententiam sequuntur Scaing dist. 2. q. 2 post 3 schoen. Vasquez disp. 39. cap. 3 & alij recentiores.

Praemittendum 1 subsistiam creatam, quam extra Scotum in Phia communiter ponit esse modum realem & substantialem naturae creatae superadditum, ut habere ex effectu formali ut sustentet naturam vel eam reddat independentem a alio, siquidem sua natura alis etiam rebus propria subsistria illigatur & independens a alio cum producatur actione creativa. similiter humana Christi natura prout unita Verbo subsistria nec ut ab ea pendet tanquam a alio sed solum tanquam a termino, quapropter effectus formalis proprius subsistriae est rem esse terminatam in se, nec per se stantem vel existentem in se in alio, & quidem id sonat ipsa vox subsistendi, idque pluribus alijs probavimus quae ut est operae pretium hic afferre. viden pt Vasquez disp. 32. ubi id ipsum docet. hoc a. & extra Suarez in Metaph. tom. 2 disp. 34 sect. 5 a num. 5 & extra alios recentiores.

Praemittendum 2do quamvis probabile sit subsistiam creatam naturae corporeae esse compositam, ut esse unum modum simplicem sed compositum ex duabus partialibus subsistentijs, quarum una sit modus materiae, altera vero modus formae, quibus duobus modis partialibus nullus, ut recte notat Vasquez loco citt. cap. 4. 3tium addunt quo duo priores variant inter se, nobis tamen probabilius semper visum est subsistiam, ut Vasquez eadem disp. a cap. 2 docet cum sententia, quam ipse appellat pervetustam & pervulgatam, esse unum modum simplicem receptum in materia & forma, tum, quia minus alijs argumentis fundamentis esse compositum ex pluribus, tum quia cum effectus formalis subsistiae ipsum dicimus, semper illam existere in se & non in alio, talis effectus formalis ut tribueretur per subsistiam partialem materiae vel corporis, siquidem materia & forma, corpus & alia etiam in composito retinerent suas partiales subsistentias nec in existerent in se vel per se sed in alio nempe in composito. Item subsistiam creatam compositam, quam dicimus esse simplicem, censemus etiam esse materiale & extensum in quantis naturae corporeae, etiam hoc, cum esset modus totius compositi, atque hoc ut compositum materiale & extensum per quantitatem, sequitur etiam eundem modum per se existendi esse materiale corporeum & extensum, ut bene exhibet Vasquez loco citt. cap. 4. his praemissis.

Dico 1mo cum 2a sententia unio hypostatica humanae Christi naturae cum Verbo est una simplex recepta in ea & corpore eiusdem Chri. Pbt: quia esset non distinctio absque necessitate, nec nulla est necessitas distinguendi in partes doctam unionem, & dicendum est illam esse unam simplicem. Major est certa, quia alias multiplicarent entia absque necessitate. Minor probatur ex solutione objectionum. Pbt 2do: quia eadem est ratio unionis hypostaticae humanae Christi naturae cum Verbo & creatae subsistiae naturae humanae vel compositi sed creata subsistia naturae humanae per nos est una simplex recepta in

corpore

corpore et Aia et est unio hypostatica naturæ humanæ Christi cum Verbo debet esse una simplex relata in Christi corpore et Aia. Maior patet: quia in substantia creata, et ab videri potest: alterum est quia simplex formaliter unitatur naturæ. alterum quia ultimo completat ac terminat eandem naturam, quæ prima. Verbum divinum completat quidem ac terminat humanam Christi naturam, sed eadem natura non potest esse formaliter unitari, ideo natura humana sugeditur unio quæ cum Verbum unire debet naturæ humanæ, respondeat substantiæ creatæ quatenus ea habet quasi radicem vinculi assumptam recentis cum natura, necessario quoad rem presentem eadem esse debet ratio unionis hypostaticæ humanæ Christi naturæ cum Verbo et substantiæ creatæ.

Dico 2do. eadem unio hypostatica licet sit supranatalis et in natalis et extensa. in hac etiam sententia. sunt multi authores quam veris nulli eorum id dicere expresserint. Pt. satis: quia unio hypostatica facta recepit in Christi corpore et eius natura a qua etiam dependet, tanquam a sito et in natalis et extensa ad extensionem corporis ipsius Christi. Pt. 2do: quia eadem ratio quoad rem presentem philosophandum est atque ex supra dictis, et unione hypostatica, atque philosophatur de substantia naturæ humanæ creata, sed substantia creata eiusdem naturæ verus est natalis et extensa ad extensionem corporis ex quo componit natura et substantia.

Obiicies 1mo: si una simplex unio hypostatica sit in Aia et corpore Christi, sequitur falsam esse illam valdissimam et receptissimam de Verbo propositionem Damasceno tribui solitam, quia semel assumpta nunquam dimittit, si quidem si una numero unio hypostatica sit in Christi corpore et Aia, destructa per mortem unione intercedente inter Christi corpus et Aiam, necessario debuit etiam tolli unio quæ Christi corpus et Aia erant Verbo unita, quia eadem corpus et Aia non erant adhuc talis unionis hypostaticæ proportionatum nisi simul erant unita inter se.

Respondet primus Vasquez disp. 26. cap. 2 negat fuisse unquam illam propositionem a Damasceno, sed eum lib. 3 de fide. cap. 27. tria dixisse per mortem fuisse separatam Aiam a corpore in Christi morte, utrumque in invicem separatum mansisse unitum Verbo, et non etiam utrique asserit, quamvis 2. per Christi mortem dissoluta fuerit illa numero unio Verbi cum carne viventis tunc cum toto composito natura humana, per aliam tamen novam unionem in triduo mansit unitum corpus Verbo, et per aliam novam unionem mansit unita eidem Verbo Aia, ut recte notat Vasquez eadem disp. cap. 3. a num. 62. imo quidam testatur eodem authore id iam nitum probare ex Concilio Francofurtiensi in epist. Caroli Magni in ejusdem solo fidei. atque ex his patet scito id vocari unio hypostatica Verbi cum natura humana, quia tamen Verbum dimisisse Aiam et corpus et semel assumpsisse, quia ad hoc fuisset necessarium et destructa unione naturæ humanæ, quæ unita Verbo corpus et Aia,

nulla

nulla necessitas quæ corpus et animam separaret Verbo in Christi morte.

Porro etiamsi cum dicitur Verbum nunquam dimisit quod semel assumpsit, hoc non intelligi de quacumque parte humanitatis quam Verbum assumpsit, ita tamen de principali, siquidem recte a multis creditur partem sanguinis effusi in passione Christi, quæ pars post resurrectionem manuit in terris, et separatam esse a Verbo, et etiam recte docet Vasquez disp. 36. cap. 6. imo videtur disp. 35. sect. 7. recte addit per continuam nutritionem et resolutionem spirituum animalium et aliarum particularum etiam perfectarum non exiguam mutatam quantitatem fuisse et magnis successione Verbo unitam et certa dio dimissam, ita tamen ut quæ per se fuerunt assumpta nempe corpus et anima nunquam fuerint dimissa. partes vero corporis mutales quæ continuo resolvuntur non dimitti potuerint partim quia ad illam mutam quæ in corpore Christi resurgentis non erat futura necessaria.

Obiices 2do: si una et eadem numero unio hypostatica recepta est in corpore et anima Christi, sequitur per unionem hypostaticam corpus et animam Christi esse unita inter se, sed sequens est falsum. Ergo et id unde sequitur. Maior probatur: quia ideo ab aliquibus unis substantialis quæ mata et forma uniuntur inter se, ponitur esse una et eadem numero in mata et forma ut illa duo connectantur inter se. Minor autem probatur: quia si per unionem hypostaticam Christi corpus et anima uniantur inter se, debent uniri ad faciendum unum per se, atqui per huiusmodi unionem non uniuntur ad faciendum unum in ratione mata, neque ad faciendum unum in ratione suppositi, ut stat. Ergo nullo modo per huiusmodi unionem uniuntur ad faciendum unum per se.

Ad negando seq. ma: ad probatione dico deo etiam nos reputare falsa opinionem ponentium unionem in utraque parte compositi tanquam in subiecto inhaerentis, quia hoc ipsum innuit quomodo partes compositi possunt uniri inter se et fiat ex illis fieri unum per se, ratio a. E. quia ut ex duobus fiat unum per se alterum debet uniri tanquam actus alterum tanquam potentia, atqui si unio sit in utraque tanquam in subiecto inhaerentis rerum illarum respectu, affirmo unitatum eodem modo, ac proinde alterum non uniretur ut actus et alterum ut potentia, atque ita de caetera illa duo non possunt uniri inter se per unionem in utraque receptam.

Obiices 3tio: res materialis est extensa non potest subiectari in re vel subiecto spirituali. Ergo si ratio hypostatica est materialis et extensa non potest subiectari in anima rationali quæ est spiritualis.

Ad negando ant, si sermo sit de subiecto partiali et inadæquato cuiusmodi secundum nos est anima Christi respectu unionis hypostaticæ, ne. a. ant. vicem gratis negamus, ac instantiam in sentia probabili, unio materialis inter corpus et animam rationalem in Christo et materialis et extensa, et tamen secundum opinionem probabilem subiectatur etiam in anima rationali quæ est spiritualis, sensaces secundum

multos

multos etiam in hoīe sūt actus mālēs, et tn multi ex illis volunt eosdem actus subiectari in toto composito siue in organo sensus et in Aīa rāōali prout per vnionem ē replicata in organo vel ei vnita.

Obycies 4to: vnio hypostatica subiectatur in sbto spirituali nempe in Aīa spirituali ꝗ ē spiritualis, et per sequens n ē mālis et extensa.

R distinguendo Ans, subiectatur in Aīa spirituali tanquam in sbto inadaequato ꝛcedo, tanquam in sbto adaequato nego Ans, deinde nego ꝛseq: qa de rāōe rei spiritualis ē, vt ꝛstat, qd n sit māa neq ab illa neq a re mālī dependeat tanquam a sbto, vnio a hypostatica cum dependeat a re mālī, id ē, a Chri corpore tanquam a sbto, n pt ēe spiritualis, licet simul dependeat ab Aīa rāōali tanquam a sbto partiali et inadaequato.

Obycies 5to: si vnio hypostatica ē mālis et extensa n pt educi de poīa passiua obedientiali Aīae rāōalis quae ē spiritualis ꝗ vnio hypostatica quae ē in Aīa Chri n ē mālis et extensa sed spiritualis.

R negando Ans, et assignamus distantiam probabili opinione receptam, vnio mālis et extensa intercedens inter corpus et Aīam rāōalem in hoīe secundum multos educitur de poīa passiua nāali Aīae rāōalis et de poīa passiua nāali māae. similiter sensaōes humanae secundum multos mālēs, educuntur de poīa nāali passiua organi et de poīa passiua nāali Aīae rāōalis vt replicatae in organo quare mirum ēe n debet si nos dicamus vnionem hypostaticam educi de poīa passiua obedientiali corporis et Aīae rāōalis, quamuis e. Aīa rāōalis sit fōaliter indiuisibilis, et tn virtualiter diuisibilis, quatenus per vnionem nāalem ē diuisibilem ē replicata in corpore vel ei vnita, et quamuis Aīa rāōalis sit spiritualis ē tn fōa corporis et eius complementum et cum eo ꝛstituit vnum per se, ac proinde ex vtriusq poīa passiua obedientiali tanquam ex vna totali poīa passiua supnāaliter educi potuit vnio hypostatica mālis et extensa.

Obycies 6to: fōa debet ēe proportionata sbto, sed Aīa Chri ē spiritualis ꝗ vnio eiusdem Aīae cum Verbo, quae vnio ē fōa Aīae debet ēe spiritualis.

R imprimis obiectio n videtur vrgere, qa proportio n videtur requiri nisi inter sbtu et fōam nāalem, eiusmodi n ē vnio hypostatica quae ē supernālis. deinde dico si vnio hypostatica mālis n ē proportionata Aīae rāōali quoad modum ēēdi, ē tn ei proportionata in ordine ad finem pp quem in eadem Aīa recipitur, imo ē aliquo modo illi proportionata in rāōe substiae, sicut etiam Aīa rāōalis ē spiritualis et indiuisibilis, et tn ē actus māae, n qd ei sit proportionata in rāōe ēēdi, sed tm in rāōe substiae, ita vt sit apta componere vnum per se cum māa; sic igitur et vnio hypostatica licet mālis ē aliquo modo proportionata cum Aīa rāōali, quatenus eidem Aīae et corpori coniungit suppositum diuinum, ita vt rāōe eiusdem vnionis ex humana nāa et diuino supposito fiat vnum per se.

Obycies.

Objices vltimo: vnio hypostatica naturæ humanæ cum Verbo haec
potest esse vna simplex & dependeat a natura, nihilominus est ex indivisi-
bilibus & debet poni indivisibilis vt hac ratione sit magis proportionata tra-
ditori quæ est indivisibilis.

Respondeo esse ay posse dari aliquid naturale, quod simul sit
indivisibile, & quidem D. Thomas & alij multi cum eo censent præter
tram hois, tias etiam reliquorum effectorum a natura, quæ secundum ses
pendent a natura, esse indivisibiles; imo aliqui docent ses tias etiam effecta-
rum esse indivisibiles, quas in ses præter tram naturalem faciunt naturales,
verum nihilominus si quid pendeat a natura nec vlla necessitas cogat affe-
rere, ~~affirmare~~ illud esse indivisibile, philosophandum est de eo sicut de reli-
quis naturalibus quæ sunt ex divisibilis. Sed at nulla est necessitas ponendi
vnionem hypostaticam indivisibilem, ac proinde cum ea pendeat a natura
merito a nobis ponitur extensia & divisibilis.

Dico vltimo. Vnio hypostatica humanæ Christi naturæ cum Verbo
non solum affert immediate Christi corpus & tram, vt diximus, sed etiam vnio-
nem naturalem intercedentem inter Christi corpus & tiam. in hac etiam re
conveniunt cum Vasquez & alijs sectatoribus Scotistis.

Ptt: Sa vnio hypostatica humanæ Christi naturæ cum Verbo immedi-
ate affert ea sola quæ afficeret propria subsistentia humanæ Christi natu-
ræ si in eadem natura esset huiusmodi subsistentia, atqui hæc subsistentia af-
ficeret immediate non solum Christi corpus & tram sed etiam vnionem intercedentem
inter illa duo &c. Maior ptt: Sa subsistentia Verbi ratione vnionis naturæ hu-
manæ cum ipso terminat & efficit ea sola quæ afficeret & afficeret pro-
pria subsistentia humanæ Christi naturæ si huiusmodi subsistentia esset in eadem
natura, sed quidem humana Christi natura subsistit per subsistentiam Verbi, atqui hæc
subsistentia supplet defectum propriæ & creatæ subsistentiæ in humana Christi natura
& vnio hypostatica debet affuere immediate ea sola quæ afficeret pro-
pria subsistentia naturæ humanæ, vt sic Verbi subsistentia solus illis vnitatur
& per eam possit subsistere, sa alioquin in illis Verbi subsistentia non supple-
ret, defectum propriæ subsistentiæ naturæ humanæ, vt per se ptt. Minor jmi
argti nempe si propria subsistentia naturæ humanæ immediate afficeret
vnionem naturalem intercedentem inter Christi corpus & tiam, si huiusmo-
di subsistentia esset in humana Christi natura. ptt: sa subsistentia naturæ humanæ
propria, & talis vt per eam vere subsistat humanitas, & per sequens
humanitas immediate afficitur a propria subsistentia, atqui humanitas
& non solum corpus neq solus tias, neq corpus & tias per se sumptus, sed corpus & tias per
vnionem in vnum per se collecta, id est, corpus & tias eam habent partium
collectione & propria naturæ humanæ subsistentia si esset in Christo immediate
affueret etiam vnionem naturalem intercedentem inter Christi corpus & tiam,

quod erat

Qd erat probandum. eadem minor probari poet etiam, qa vnio naalis intercedens inter Chri corpus et Diam et ens subsistale cum illa etiam concurrat ad subsistia constitutionem et immediate afficeretur a progria humana naa subsistia si huiusmodi subsistia det in Chro, siquidem et ens subsistale debet aliquo modo participare subsistentiam.

Ado pot scilo: qa si vnio hypostatica n afficeret immediate etiam vnionem naalem intercedentem inter Chri corpus et Diam, sequeretur Verbum diuinum n assumpsisse totam humanitatem, et simpliciter falsam eq hanc propositionem: humanitas e assumpta a Verbo diuino, et istam simpliciter ee veram: humanitas n e assumpta a Verbo diuino, qd e oio falsum. Seq: a. pot: qa corpus et Dia abq vnione, n e humanitas.

Obiices: vnio naalis intercedens inter naam et Diam vel corpq et Diam n e indifferens vt sit et n sit in alio neq pt existere per se, sed ex se e determinata, finaliter ad eddem vt alio et in tali determinato composito, cum sit modus corporis extraliter illi vnitus Diam vel Diam et n e capax subsistia et neqvio naalis intercedens inter Chri corpq et Diam e capax vnionis hypostatice, et per sequens vnio hypostatica n afficit immediate vnionem illam naalem.

Sed quamuis vnio naalis intercedens inter naam et Diam, sit ex se finaliter et extraliter determinata, vt sit in tali composito, n tn ex se et finaliter determinata vt sit in tali supposito vel persona, ac proinde sicut Chri corpq et Dia, imo et tota illq humana nga, ita et vnio naalis intercedens inter Chri corpq et Diam per vnionem hypostaticam in se receptam vltimo efficit et finaliter determinatur vt vnio cum partibus in Verbi diuini supposito et sit cuicunq alteri ~~comp~~ supposito inconcibilis.

Ex dictis infertur qd sicut partes compositi per subsistentiam eiusdem n subsistunt in se vel per se sed in composito, eo qd eadem subsistia n sit progria partium sed totius compositi nec tribuat subsistere in se ~~et per se~~ nisi composito e naa cuius propria e subsistia, ita etiam Verbi ~~subsistia~~ licet sit in finite efficior subsistia progria et creata naa humana, n tn sustet vicem eiusdem subsistia tribuendo naa humana existere per se, sed tribuendo illi existere, in diuino Verbi supposito, nimirum eo qd Verbi subsistia n e progria naa humana sed aliena, huiusmodi a. subsistere in alio e longe efficiis quam subsistere in se per subsistiam creatam.

Caput. V.

CAPVT V.

An etiam in Christi sanguine et reliquis pertinentibus ad naturam humanam fuerit Filio hypostatica.

Ex dictis superiori capite patet unionem hypostaticam fuisse in corpore Chri, per sequens in illi partibus naturalibus et corporis quae informantur ab alia retab, huiusmodi. et saltem partes veniunt ante corporis et compartia pro fuisse Verbo hypostatice, virtutem supra ostendimus, iam vero definendum est an etiam alia, alia de humanam Chri naam ptinentia, quae aut certum est informari ab tia aut controversum, vtr. habuerint in a unione hypostatica cum Verbo, ita ut fuerint immediate unita cum Verbo ian vero solum mediate, quatenus erant unitae aut iunctae cum partibus humanae Chri quae Verbo immediate unitae, illa vero sit sanguis et reliqui tres humores id est bilis, phlegma et melancholia, pterea dentes, ungues, capilli et accidentia tum corporis, tum tia Chri.

Duo imo. sanguis Chri Dni fuit immediate unitus Verbo. ita S. Thomas et alymulti Theologi quos referunt et sequuntur Suarez disp. 45. sect. 6. § dico imo. et Vasquez disp. 56. cap. 4. imo dicti Authores asserunt id hoc negare, aut temerarium et erroneum, strarium tn docuit Durandus in 4to dist. 10 q. 1. num. 15. et fmulti aly apud Vasquez disp. citt. cap. 3.

Pbt. 2do imo ex Senente Sto in extravaganti Unigenitus de poenitentiis et remissionibus. vbi Pontifex de Chri sanguine sic loquitur: quem in ara crucis innocens immolatus n pretiam sanguinis modicam, quae fte pp unionem ad Verbum pro redemptione totius humani generis sufficiat, sed velut fidam profluvium noluit effundere. particula e. illa pp unionem ad Verbum referunt ad Chri sanguinem, n a. et eius humanitatem, cum ibi n est sermo de Chri humanitate sed tm de sanguine, Pontifex a. adhoc definiendum habuit fundamentum in plurib testimoniis Scripturae, Patrum et Philosophorum, quae videre licet apud Vasquez disp. citt. cap. 6.

Pbt. 3tio ex Concilis nempe ex Cheslino can. 5 vbi dicitur Verbum ac nos crucifixum carni et sanguini. ex 5 Synodo generali act. 6 n janum post medium vbi, ~~tum~~ approbatur Cyrilli Alexandrini epistola, in qua dicitur verum natalem Dei carnem et sanguinem assumpsisse, et ex alis Conciliis quae habes apud Suarez loco citt. D. secundo principaliter probatur.

Tertio pbt: ga Verbum divinum n est minus per vomitantiam sub ~~vinci~~ specie in Eucharistia, quam sub speciebus panis et n est minus virtutem sanguini quam corpori et, id est immediate virtutem corpori et etiam immediate unitam sanguini. Prior neg: pbt: ga cum ex vi verborum secretorum calicis

solus